

ZEMIA LUBELSKA

PIENISZCZYZNA

Redakcja i Administracja: Gubernatorska 14 B. — Skrytka pocztowa 10. — Adres telegraficzny „Ziemia — Lublin”

ROK PRZEMISŁOWY:

5 halerzy za ogłoszenie pierwszego 140 dni, wstawki 4 halerzy, ogłoszenia 8 halerzy, ogłoszenia 12 halerzy, ogłoszenia 16 halerzy, ogłoszenia 20 halerzy, ogłoszenia 24 halerzy, ogłoszenia 28 halerzy, ogłoszenia 32 halerzy, ogłoszenia 36 halerzy, ogłoszenia 40 halerzy, ogłoszenia 44 halerzy, ogłoszenia 48 halerzy, ogłoszenia 52 halerzy, ogłoszenia 56 halerzy, ogłoszenia 60 halerzy.

CENA PRZEMISŁOWA:

10 halerzy za ogłoszenie pierwszego 140 dni, wstawki 4 halerzy, ogłoszenia 8 halerzy, ogłoszenia 12 halerzy, ogłoszenia 16 halerzy, ogłoszenia 20 halerzy, ogłoszenia 24 halerzy, ogłoszenia 28 halerzy, ogłoszenia 32 halerzy, ogłoszenia 36 halerzy, ogłoszenia 40 halerzy, ogłoszenia 44 halerzy, ogłoszenia 48 halerzy, ogłoszenia 52 halerzy, ogłoszenia 56 halerzy, ogłoszenia 60 halerzy.

W sprawie ogłoszeń „Ziemia Lubelska” poradzisz się u Redakcji, Papierników 6 Lublin.

WYDAWCA: SIEKUTSKI

TELEGRAMY

Manifest rządu rosyjskiego.

PETERSBURG, 21 3 (BK) Pro wizoryczny rząd rosyjski wydał manifest do narodu, w którym wini dawny rząd, iż odebrał on narodowi wszystkie zdobyte przez siebie prawa i wepchnął kraj w przepaść nieograniczenia samowolnych rządów. Wojna europejska zastała w kraju ofiarnie walczący o przyszłość naród i pogrążony w korupcji rząd.

Bohaterskie wysiłki armji, pozostającej pod naciskiem najwyższego nieładu wewnątrz państwa i głosy przedstawicielstwa narodowego, wskazującego na niebezpieczeństwa zdołały sprostać dawnego cesarza i jego rząd na drogę współdziałania z narodem. Rewolucyjny wybuch narodził się w pełni sprawę z grozy momentu i silną wolą Dumy stworzyły rząd prowizoryczny, który uważa za swój święty obowiązek wypełnić żądanie ludu i prowadzić kraj jasną drogą (swobodnej obywatelskiej organizacji).

Rząd wierzy, że wysokie uczucie miłości kraju, które skierowało lud do walki przeciwko dawnemu rządowi, będzie również ożywiło znajdujących się na polach bitew rosyjskich żołnierzy. Rząd będzie czynił wszelkie wy-

siłki, by dostarczyć armji wszystkiego, co niezbędnem jest do doprowadzenia wojny do zwycięskiego końca. Rząd pozostał wiernym wszystkim związanym z Rosją sprzymierzeńcom.

Uważając za konieczne chwycenie się odpowiednich środków dla obrony kraju przed zewnętrznymi nieprzyjaciółmi jednocześnie za najpierwszy swój obowiązek rząd uważa możliwie jak najszybsze zwołanie na podstawie powszechnego prawa głosowania konstytucyjnego zgromadzenia. Dla dzielnych obrońców o czystym i pewnym w wyborach tych będzie odpowiedni udział. Rząd uważa za konieczne, aby jeszcze przed zwołaniem konstytucyjnego zgromadzenia krajowi dane zostały silne prawne urządzenia, zapewniające wszystkim obywatelom państwa polityczną wolność i równość. Rząd wypracuje normy prawne, zmierzające ku zapewnieniu wszystkim obywatelom udziału w wyborach, które na podstawie powszechnego prawa głosowania będą przeprowadzone oraz powoła do współpracy tych wszystkich, co przebywają na wygnaniu lub w więzieniach, a do pracy dla dobra kraju nadają się.

Chaos anarchistyczny w Rosji.

KOPENHAGA 21 3. (tel. wł.) Korespondent amerykańskiego biura międzynarodowego v. Wiggand oświadczył korespondentowi dziennika „Politiken”, że słyszał, jakoby w Rosji wybuchła kontrrewolucja socjalistyczna. Nie wie jednak, jakie jej jest znaczenie, i czy ma ona poparcie wśród ludności.

STOCKHOLM 21,3 (tel. wł.) Obecnie rewolucja według ostatnich wiadomości, coraz bardziej przemienia się w chaos monarchistyczno socjalistyczny, i zaznacza się dążność ku utworzeniu republiki. Już nie mówi się teraz wcale o dalszym ciągu woj-

ny, ale wszędzie głosi się, że najpierwszym celem rewolucji jest zdemokratyzowanie Rosji. Zepowiada to uroczysta deklaracja rewolucyjna, wymowniejsza, niż mowa Milukowa, który swe pierwsze przemówienie urzędowe, jako minister spraw zewnętrznych, zaraz musiał prostować. Jego zdaniu o następstwie tronu urzędowo zaprzeczono. Im bardziej nowi ludzie tracą miarę, tam większy opór stawia prowincja przeciw nowemu rządowi. Pomysłowych wiadomości, z prowincji i z armji dotychczas bardzo niewiele otrzymano. Wprawdzie niektóre pisma szwedzkie doniosły, że w Szwecji wybuchł bunt, wiadomości tej jednak nie potwierdziły inne źródła.

AMSTERDAM 21.3 (tel. wł.)

Korespondent „Daily Chronicle”, Harold Williams, donosi z Petersburga pod datą piątek wieczorem: Wczoraj, gdy pomiędzy liberalnymi patriotami a przedstawicielami partji skrajnych wybuchły nieporozumienia, położenie stało się wskutek tego wysoce groźne. Namiętności dożyły wówczas do takiego stopnia napięcia, że w pewnej chwili trzeba było poważnie liczyć się z możliwością, że rozszalałe żołdactwo rzuci się na członków Komitetu Wykonawczego i wymorduje bez pardonu. Byłoby to wtrąceniem Rosji w najstraszniejszą anarchję.

Początek kontrrewolucji.

ZURYCH, 21.3. (tel. wł.) Nadeszły tu wiadomości, iż w Petersburgu, Kazaniu, Odessie i innych miastach rosyjskich kontrrewolucja coraz śmielej podnosi głowę. Wszystkie te miasta są terenem krwawych walk. Rząd prowizoryczny postępuje wprawdzie po drakońsku, ale nie jest w stanie stłumić kontrrewolucji.

Sprawa stanowiska armji.

BERLIN, 21 3 (BK) Według wiadomości nadeszłej 20 3 do „Vossische Ztg.” prosił w książce Mikołaj Mikołajewicz w porozumieniu z nowym rządem o odroczenie objęcia głównego dowództwa nad armją.

Wedle wiadomości dano mu ze strony radykalnej do zrozumienia, że za jego osobiste bezpieczeństwo na polu walki nie można ręczyć. Wielki książę chce prawdopodobnie przeczekać pierwszej, na którą stronę przechyli się orientacja armji pod wpływem delegatów robotników, którzy odjechali na front.

Rząd rosyjski, a robotnicy i wojsko

GENEWA 21 3 „Petit Parisien” donosi z Petersburga 19.3, że komitet wykonawczy Dumy dopiero po długich pertraktacjach z delegatami robotników i żołnierzy doprowadził do porozumienia co do czasu przejściowego aż do chwili wyboru zgromadzenia konstytucyjnego. Komitet proponował, że rada ministrów aż do wyboru zgromadzenia konstytucyjnego ma ustalić funkcje rządu, i że wybory ma się odłożyć na powojnie, lub w razie zbyt długiego trwania wojny do decyzy dalekiego terminu.

Natomiasz delegaci robotników i wojska żądali, aby wybory odbyły się najpóźniej w ciągu trzech miesięcy.

Położenie w Finlandji.

KOPENHAGA, 21.3. (B. K.) „Politiken” powtarza za pismami szwedzkiemi wiadomości, otrzymane o położeniu w Finlandji. Według tych informacji, gen. gubernatorem finlandzkim mianowany został senator rosyjski, Lipski. Żandarmerję całkowicie usunęto, szefa żandarmerji w Tornao, pułkownika Klimowicza, aresztowano. W miastach finlandzkich odbyły się zebrania ludowe, na których wyrażano przyłączenie się do nowego rządu rosyjskiego. Podróżni, przybyli do Haparandy opowiadają, że w Helsingforsie płynęła krew. Żołnierze urządzili pochód na ulicach miasta i zabiłi wszystkich oficerów, którzy nie chcieli przyłączyć się do rewolucjonistów. Podobno między zabitymi znajdują się dwaj admirałowie.

Ruch separatystyczny w Finlandji.

STOCKHOLM 21.3 (tel. wł.) Z Finlandji donoszą, iż zaczyna tam coraz szersze kręgi z taczac prąd separatystyczny, zmierzający do zdobycia dla Finlandji zupełnej niezależności politycznej.

Dalsze postępy rewolucji.

STOCKHOLM, 21.3. (BK.) Z Petersburga donoszą, że miasta Odessa, Tyflis i Ekaterynosław, jako też prawie cała Syberja przyłączyły się do nowego rządu. W Kijowie ogłoszono za pozwoleniem gen. Brusilowa wiadomość o zajęciach w Petersburgu. Nowy rząd ogłosił, że pałac Zimowy jest własnością narodową, i że w pałacu tym mają odbywać się posiedzenia konstytuancy.

Rewolucja w Rosji Azjatyckiej.

BERN 21.3. (tel. wł.) „Korespondentiz Ruudschau” donosi ze Stockholmu: Z granicy finlandzkiej donoszą, że w azjatyckich guberniach Rosji również wybuchła rewolucja i że garnizony przyłączyły się do rewolucjonistów.

Flota Bałtycka po stronie rewolucji.

KOPENHAGA, 21.3 (tel. wł.) „Berlingske Tidende” donoszą, że załogi fortecy Szwaborga i Wyborga, a wraz z niemi i cała flota Bałtycka, przyłączyły się do nowego rządu. Ruch towarowy na kolei między Tornao i Haparandą przerwano. Komunikacja kolejowa w Finlandji odbywa się normalnie.

Dyktatura w ks.

Mikołaja Mikołajewicza. ZURICH, 21 3. (tel. wł.) „Nene Zürcher Ztg.” donosi z Paryża, że otrzymano tam telegramy, według których w ks. Mikołaj Mikołajewicz

przyjął dyktaturę, ofiarowaną mu przez cesarza.

Rozkaz W. Ks. Mikołaja Mikołajewicza.

HAGA, 21.3. (tel. wł.) Z Petersburga donoszą: W. ks. Mikołaj Mikołajewicz wydał rozkaz wypuszczenia wszystkich jeńców politycznych. Z polecenia jego ogłoszono rozkaz dzienny do wojska, aby zachowywało się spokojnie, dopóki nie wypowie się wola ludu. Tymczasem zaś należy sraju bronić jaknajmężniej.

Monarchja konstytucyjna.

KOPENHAGA, 21.3. (tel. wł.) „Daily Chronicle” donosi z Petersburga, że w wysokich dołach powielomionych kołach duńskich zapewniają, iż w najbliższych dniach w Rosji ogłoszona będzie monarchja konstytucyjna.

Choroba cesarzowicza Aleksego.

BERN, 21.3 (BK) Dzienniki ljońskie donoszą z Petersburga, że cesarzowicz Aleksey, przebywający w Carskim Siole, zachorował na odrę z objawami silnej gorączki.

Francja zmierza

do rewolucji.

ZURYCH, 21.3 (tel. wł.) Według dziennika „Echo de Paris” deputowany Moncy oświadczył w izbie francuskiej, że Francja szybkim krokiem zmierza ku rewolucji, wywołanej finansową i gospodarczą katastrofą.

ZURYCH, 21.3 (tel. wł.) Według przesłanych tu informacji w ostatnich dniach w Paryżu odbyły się wielkie demonstracje za pokojem. Dokonało wiele aresztowań. Przy wielu demonstrantach znaleziono broszury, ropagujące sprawę pokoju.

PARYŻ, 21.3 (tel. wł.) Poincaré oferował przez południe z Deschanelem i Dubostem, a następnie Briandem w sprawie przesilenia ministerjalnego. Deschanel odmówił roszce Poincarégo, by utworzył gabinet, gdyż uważa za swój obowiązek pozostanie na posterunku, polezionym mu przez zastępców króla. Następnie zwrócił się Poincaré o Ribota o utworzenie gabinetu politycznego zjednoczenia. Ribot zarządził sobie odpowiedź aż porozumie się z kilku członkami parlamentu.

upchiński na Niemczech.

SZANGHAI, 21.3 (tel. wł.) Wojsko chińskie obsadziło w czwartek, 19, zamęcie spokoju, koncesję niemiecką w Hankau.

PEKIN, 21.3 (tel. wł.) Za zgodą rządu konsularnego uzbrojona policja chińska obsadziła koncesję w austriackim.

Nowi reprezentanci praw polskich w Rosji.

Z wybitnych Polaków, związanych w Rosji ścisłymi więzami partją kadetów, nasuwają się na myśl nazwiska Babiańskiego w Petersburgu i Lednickiego w Moskwie. Aleksander Babiański, pochodzący z gub. Kowieńskiej, oświadczył przed 13 laty stanowisko dziegi wojskowego z rangą lejtnanta, odmówił się sądenia sprawy jakiegoś zamachu politycznego w rosyjskim sądzie ijskowym w Wyborgu, gdyż awę winien był prawnie sąć fiński sąd karny. Odtąd

należał jawnie do partji kadetów, postował do 3 ej Dumy z gub. Permskiej i jest wydawcą zamkniętego nie dawno polskiego „Kurjera Nowego” w Petersburgu. Dziś Babiański występuje otwarcie, jako rzecznik zupełnej niepodległości Polski. Podobnie Aleksander Lednicki, znany adwokat w Moskwie, dawny poseł do pierwszej Dumy, należał zawsze do partji kadetów i dopiero w ostatnich czasach cokolwiek rozszedł się z nią, zwalczając jej projekt autonomji polskiej na rzecz niepodległego państwa polskiego. Prawdopodobnie obaj ci mężowie zastąpią wobec nowego rządu petersburskiego dawnych rzeczników sprawy polskiej Harusewicza i hr. Wlepolskiego, którzy z kadetami nie byli w żadnych stosunkach i byli zbliżeni raczej do sfer reakcyjnych.

Audjencja Lednickiego u Buchanana.

W dniu 28 lutego ambasador Wielkiej Brytanji sir George Buchanan przyjął na audjencji prezesa Rady Zjazdów Aleksandra Lednickiego, który w imieniu organizacji polskich na wygnaniu wyraził mu wdzięczność za dar Kanady.

Rozmowa trwała około 40 minut. Ambasador prosił A. Lednickiego, aby zapewnił społeczeństwo polskie o niezmiennym przychyleniu Anglii dla narodu polskiego.

Ruch pocztowy z Rosją wstrzymany.

Z Wiednia donoszą: Wspólne centralne biuro poszukiwań (Oddział dla jeńców wojennych) podaje do wiadomości: Według doniesień dzienników, ruch pocztowy z Rosją jest na razie wstrzymany.

Francja i rewolucja w Rosji.

Z Genewy telegrafują do berlińskiej „Voss. Ztg.” z dn. 17 marca, na podstawie informacji z Francji:

Dziś o 9 rano odbyło się w Paryżu nadzwyczajne zebranie gabinetu ministerjalnego, na którym obradowano nad wypadkami w Rosji.

Wiadomość o wybuchu rewolucji rosyjskiej i o zrzeczeniu się tronu przez ces. Mikołaja, rozeszła się już w Paryżu wczoraj, dn. 16 b. m., a zarazem potwierdzona ze strony urzędowej. Przez całe przedpołudnie obradował dziś gabinet nad katastrofą w Rosji i nad jej możliwymi następstwami.

Pisma żegnają cesarza Mikołaja w sposób dość sympatyczny, podnosząc jednogłośnie, że kosciła, a zwłaszcza Francja miała w nim wiernego przyjaciela, a tylko jego słabość i nieświadomość istotnego położenia rzeczy stały mu na przeszkodzie do tego, aby się porozumieć z narodem i reprezentacją narodową, t. j. z Dumą. Nawet wysławiają piśmie chęć poświęcenia własnej osoby ze strony cesarza, który dobrowolnie zrzekł się tronu i tym sposobem oszczędził chęć ludowi rozlewu krwi.

Jak aresztowano Mikołaja II.

Specjalny korespondent „Vossische Zeitung” ze Stockholmu donosi, że następujących szczegółów:

W niedzielę, dn. 5 marca odbyła się pod przewodnictwem Rodzianki narada, w której uczestniczyli oprócz wszystkich przyszłych członków komitetu wykonawczego angielski radca legacji Lindley i Wielki Książę Michał Aleksandrowicz.

Można twierdzić, że już na tej naradzie uchwalono zorganizować rząd parlamentarny, złożyć z tronu cesarza, a nawet ułożono już wtedy tekst manifestu abdykacji.

Tę samą noc zapewne dowiedział się o tem Mikołaj II, ponieważ generał pałacowy Wojejkow bardzo wczesnym rankiem przyjechał z Carskiego Sioła do Petersburga i wezwał nagląco do cesarza Protopopowa, Pokrowskiego, Bielajewa i Szczegłowitowa.

Ministrowie natychmiast udali się samochodem do Carskiego Sioła.

Co się tam stało, niewiadomo, ale w poniedziałek wieczorem w Petersburgu zaczęło uciekać na prowincję towarzystwo dworskie.

We wtorek cesarz powtórzył do Carskiego Sioła ministra dworu Frederiksa, jego pomocnika hr. Niéroda, komendanta cesarskiej głównej kwatery Maksymowicza i nadochmistrza dworu hr. Benkendorfa.

Zaje się, że z wyjątkiem Frederiksa wszyscy ci dostojnicy opuścili go, ponieważ kiedy następnego dnia Mikołaj II chciał się udać do głównej kwatery, towarzyszył mu tylko minister dworu, za to jednak jechali z nim razem: angielski attaché wojskowy pułkownik Knacks i innych czterech angielskich oficerów sztabowych.

Komendant pociągu dworskiego otrzymał we środę rano od ministra dworu rozkaz prowadzenia pociągu do głównej kwatery.

Kiedy jednak Mikołaj II ukazał się ze swoją świtą na dworcu carsko-siolskim, powiedziano mu, że pociąg ma pojechać do grupy armji generała Ewerta.

Wobec tego cesarz zażądał, aby pociąg skierowano do głównej kwatery generała Ruzskiego.

Alé odmówiono spełnienia tego żądania.

Pociąg dworski przyjechał w nocy ze środy na czwartek na stację Rieszit. Tutaj czekali na cesarza liczni oficerowie, którzy zabronili mu opuszczania dworca.

Pociąg dworski wrócił do Pskowa. Powodów tego kroku nie wyjaśniono cesarzowi, który w ten sposób był faktycznie jeńcem rządu dumskiego.

Jak się obeszli rosyjscy rewolucjoniści z Wielkim Księciem Michałem i ministrami.

Korespondent „Vossische Zeitung” donosi:

Podczas pierwszych rozruchów głodowych które potem nastąpiły, przyszli członkowie komitetu wykonawczego trzy razy zbierali się pod przewodnictwem Rodzianki w Pałacu Maryjskim, który jest miejscem obrad Rady państwa, a na tych wszystkich trzech posiedzeniach był obecny wielki książę Michał Aleksandrowicz.

Dalej korespondent zapewnia że książę Michał również był tylko bezwładnym narzędziem w ręku rewolucjonistów.

Na poniedziałkowym posiedzeniu spiskowców, na którym, jak wyżej wspomnieliśmy był także wielki książę Michał, Rodzianko posta-

wił mu ultimatum, że albo się podda plebiscytowi dla obłoru go cesarzem albo też natychmiast zostanie aresztowany.

Wielki książę odpowiedział mu na to, że zapewne za tym projekto-

wanym plebiscytem kryją się myśli republikańskie.

Na to Szingarew zawołał: — My tylko mamy tu do myślenia, pan ma się tylko poddać warunkom, które mu postawiliśmy!

Podczas gdy na ulicach rozgrywały się krwawe rozruchy, ówczesny prezes ministrów Gollicyn zwołał we wtorek cały gabinet do pawillonu ministrów w Dumie.

Alé zaledwie ministrowie się zgromadzili, warta żołnierzy pilnujących Dumy otoczyła pawillon ministrów.

Komendant pałacu Taurydzkiego, Osten Sacken wszedł do sali ministrów na czele oficerów i żołnierzy z nastawionymi bagnietami i oświadczył, że wszyscy ministrowie są aresztowani.

Protopopow, który był chory, prosił żeby mu pozwolono przynajmniej zabrać ze swego mieszkania lekarstwa, ale odmówiono mu tego.

Ze świata.

Zmuszenie cara do wyjazdu. Sztokholmska „Dagens Nyheter” donosi, że rząd petersburski postanowił wysłać cara pod eskortą na Krym, gdzie ma pozostać pod pozorem kuracji czas dłuższy.

„Lokalanzeiger” donosi z Kopenhagi: Według krążących tu pogłosek car Mikołaj ma na razie wyjechać z Rosji zagranicę. Miejsce jego pobytu ma nie być podane do wiadomości. Słychać, iż car zobowiązał się do tego, wobec rewolucjonistów i że to przyrzeczenie zapewniło bezpieczeństwo jego osobie.

Krwawa żalwo rosyjskiej rewolucji. Paryski „Temps” oblicza, że w Petersburgu podczas rewolucji zabito, poraniono lub wtrącono do więzienia przeszło 4000 policjantów. Liczby, dotyczące zabitych w Petersburgu i na prowincji od początku ruchu bardzo są sprzeczne. Depesze, które poprzednio stały przez Londyn, obecnie wykazują znaczne przerwy.

„Dagens Nyheter” dowiadują się z Haparandy, że podczas rewolucji w Petersburgu zginęło około 3,000 osób, a drugie tyle uległo porażeniu.

Komitet wykonawczy Dumy władzą naczelną Rosji. Na wezwanie komitetu wykonawczego uznała Duma, że celem prowadzenia wojny aż do zwycięskiego zakończenia jest nieodzownym przywrócenie porządku i podjęcie wspólnej pracy za frontem. Jednomyslnie uchwalono uznać władzę komitetu wykonawczego Dumy, a to dla wszystkich spraw, stojących w związku z zarządzeniem rosyjskiego państwa, aż do zwołania ustawodawczego zgromadzenia.

Biskupi prawosławni jako rzeczoznawcy w sprawach polskich Ze Sztokholmu donoszą: „Birżewja Wiedomosti” podają, że do Piotrogradu przyjechali ewakuowani biskupi prawosławni warszawski, modliński i chełmski. Według pogłosek przyjazd ich jest w związku z sprawą polską.

Potrzebni zecerzy solutowi do drukarni „Ziemi Lubelskiej” Władomości na miejscu.